

PS Project Syndicate

آینده آمریکا قربانی «بردهای» کوتاه‌مدت

ایان برمر / دانشمند علوم سیاسی: آمریکا دارد می‌برد یا دست‌کم اگر که شاخص‌های بازار و ردیف کشورهایی را که برای توافق با دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا صف کشیده‌اند، پیگیری کرده باشید، اینگونه نشان می‌دهد. اقتصاد آمریکا سرعت بیشتری نسبت به متحدانش به‌خود گرفته است. بازار بورس رکوردهای بالایی جدیدی می‌زند و کشورهای آسیایی و حاشیه خلیج فارس در دوران ریاست‌جمهوری ترامپ به هزاران میلیارد دلار در سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در آمریکا متعهد شده‌اند.

علاوه بر آن انگلستان و اتحادیه اروپا و چند کشور آسیای جنوب‌شرقی توافقی‌های تجاری غیرمتقابل را پیشنهاد کرده‌اند. کانادا طرح‌های خود را برای اعمال مالیات خدمات دیجیتالی لغو کرده است. ژاپن برای تعرفه‌های خودرو و شرکت نیپون استیل امتیازات یک‌جانبه‌ای اعطا کرد. کمپانی‌های دارویی اروپایی کارخانه‌های خود را به آمریکا نقل مکان کرده‌اند تا از تعرفه‌های تنبیهی اجباری اجتناب کنند. در حالی که بازار کار اعتماد مصرف‌کنندگان در حال رکود است، خرج کردن (به‌ویژه از سوی ثروتمندترین آمریکایی‌ها) آهسته به سمت جلو پیش می‌رود. این امر در ترکیب با اوج سرمایه‌گذاری در هوش مصنوعی و مخارج کسری کلان، که به دلایل وضعیت ادامه‌دار دلار به‌عنوان ارز ذخایر جهانی رخ داده، بازارها همچنان بر نقدینگی و رشد آمریکا شرط می‌بندند.

اما در حالی که تصویر کوتاه‌مدت قدرتمند به‌نظر می‌رسد، آمریکا مزیت‌های درازمدت را برای دستاوردهای تاکتیکی فوری معاوضه می‌کند و هزینه‌ها به‌گونه‌ای روی هم انباشته شده‌اند که تا زمانی که دیگر برای تغییر رویکرد خیلی دیر شود، آشکار نخواهند شد. با مهاجرت آغاز کنیم، دهه‌هاست که توانایی آمریکا برای جذب بهترین‌ها و روشن‌ترین افراد جهان یکی از اساس تسلط فناوری، اقتصادی و قدرت نرم این کشور بوده است. اما حالا، فرش خوش‌آمدگویی در حال جمع شدن است. دولت ترامپ به‌طور فزاینده‌ای رفتاری خصومت‌آمیز با مهاجران دارد (چه قانونی چه غیرقانونی، با مهارت یا بی‌مهارت باشند)، احساسات بومی‌گرایانه در میان آمریکایی‌ها رو به افزایش است و آزادی‌های مدنی (به‌ویژه برای مهاجران غیرسفیدپوست) به‌طور فزاینده‌ای نامطمئن است. اعداد به‌نوبه خود گویا هستند: ورود دانش‌آموزان بین‌المللی به آمریکا نسبت به سال گذشته حدوداً ۲۰ درصد کاهش یافته است. در این میان، چین ویزاهای جدیدی که منحصر برای جذب افراد با مهارت از آمریکا طراحی شده، معرفی کرده است و فرودگاه‌های کانادا با آگهی‌های استخدام پر شده‌اند. چنانچه آمریکا مقصدی کمتر جذاب برای استعدادهای ارشد جهانی در مقایسه با رقبایش تبدیل شده، آسیب اقتصادی درازمدت ناشی از آن روی هم انباشته خواهد شد.

سپس به دانشگاه‌ها می‌رسیم. دولت ترامپ نتتها دانشکده‌های علوم انسانی را هدف قرار داده که در واقع از نظر فکری منزوی و از نظر ایدئولوژیکی متعصب شده‌اند، اما زیرساخت‌های تحقیقاتی در بهترین دانشگاه‌های آمریکا (و جهان) را کاهش داده است. این نهادهای آمریکا را در زمینه علوم و فناوری منحصر به‌فرد می‌کند و دانشمندان، مهندسان و کارآفرینان پیشرو آینده را جلب می‌کنند. تضعیف اکوسیستم یکی از ستون‌های کلیدی اقتصاد آمریکا را در زمانی که اعتماد عمومی به علوم در حال افول است، فرسوده می‌کند. تردید در واکسن‌ها، تئوری‌های توطئه و رد واکنشی تخصص فقط ویژگی‌های فرهنگی نیستند. اینها معایب ساختاری در زمان رقابت با کشورهایی هستند که در آنها اعتماد به علوم و فناوری قوی باقی می‌ماند، هیچ جایگاهی برای آمریکایی‌ها باقی نمی‌گذارد تا موج جدید ابتکار را هدایت کند. هوش مصنوعی را در نظر بگیرید. آمریکا در رقابت در حوزه هوش مصنوعی برای مصرف‌کننده، از جمله چت‌بات‌ها، رسانه‌های اجتماعی با هدف افزایش تعامل، ابزارهایی برای تولید محتوای اعتیادآورتر، مدل‌های زبانی همواره بزرگتر، ادعای می‌کنند یک قدم به هوش مصنوعی برتر نزدیک شده‌اند؛ پیشرو است چون پول در اینجاست. اما این فناوری‌ها هم جامعه را چندبخشی کرده‌اند، به تقویت اطلاعات نادرست و نوعی روان‌پریشی جمعی دامن زده‌اند. موضوع انرژی هم همین است.

کشورهای دیگر و هم‌پیمان با آمریکا که با تجربه تلخی روبه‌رو شده‌اند مبنی بر اینکه سیاست خارجی آمریکا می‌تواند در هر دور از انتخابات تغییر کند، به‌دنبال جایگزین هستند و هم‌زمان در کوتاه‌مدت خود را با آمریکا همراهی می‌کنند. اما همین کشورها همچنین تلاش می‌کنند تضمین کنند که هیچ‌وقت دیگر خود را در این موقعیت نبینند.

بین‌الملل INTERNATIONAL

یاسمن طاهریان

خبرنگار گروه بین‌الملل

روز جمعه، ویکتور اوربان، نخست‌وزیر مجارستان، برای اولین بار در دولت دوم دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا وارد کاخ سفید شد. پیش از این دیدار، ترامپ به اوربان هدیه‌ای پیشدستانه داد و روز چهارشنبه سرویس مجاری زبان رادیو اروپای آزاد را حذف کرد که اخیراً در فضای رسانه‌ای مجارستان که به‌شدت تحت کنترل اوربان قرار دارد، دوباره راه‌اندازی شده بود. حذف این رسانه با اعلام خبر خرید پرتیرازترین روزنامه مجارستان از سوی متحدان اوربان، کنترل رئیس‌جمهور مجارستان بر رسانه‌ها را افزایش می‌دهد. اما اوربان برای موضوعی بزرگتر به واشنگتن آمده بود. همانطور که سیاست ترامپ درباره جنگ روسیه و اوکراین به‌طور گسترده‌ای از حمایت از یک طرف به ترجیح دادن طرف دیگر تبدیل شد، این مجارستان بود که از خسارت‌های جانبی این جنگ آسیب می‌دید. در ۲۲ اکتبر، وزارت خزانه‌داری آمریکا تحریم‌هایی را علیه دو شرکت بزرگ نفتی روسیه، رزنفت و لوک‌ویل، وضع کرد. آمریکا با این اقدام تمام دارایی‌های این دو شرکت را که در دسترس واشنگتن قرار داشتند، مسدود کرد و نهادهای بین‌المللی را که با این شرکت‌ها همکاری می‌کنند، به وضع تحریم‌های بیشتر تهدید کرد.

در ظاهر، نتیجه گفت‌وگوی نخست‌وزیر مجارستان و رئیس‌جمهور آمریکا دقیقاً همان دلیل مورد نظر اوربان برای سفر به واشنگتن بود: ستایش‌های فراوان و معافیت از تحریم‌ها علیه نفت، گاز و تجهیزات هسته‌ای روسیه. اوربان توانست تمام این موارد را فقط ۵ ماه مانده به یک انتخابات دشوار رقم بزند. با این حال اگر دقیق‌تر نگاه کنیم، تصویر چندان واضحی نمی‌بینیم. طرف آمریکایی یک توافق تجاری سخت و پرهزینه را با مجارستان منعقد کرده است. در ضمن هیچ پیش‌شرقی هم برای بزرگترین دردرس ویکتور اوربان حاصل نشد: پایان جنگ در کشور همسایه خود، اوکراین و سایه بلند درگیری که روی مجارستان افتاده است. مهم‌ترین دستاورد اوربان، معافیت از تحریم‌های آمریکا بود که مقامات کاخ سفید به بی‌بی‌سی اعلام کردند مهلتی یک‌ساله دارد. اما پیتر سبارتو، وزیر خارجه مجارستان می‌گوید که مدت زمان این معافیت نامحدود است. این بازه زمانی جالب است، واضح است که ترامپ می‌خواهد به دوست خود کمک کند تا در انتخابات آوریل آینده برنده شود و این معافیت حتی تا حدی با درخواست کمیسیون اروپا از همه کشورهای عضو برای پایان دادن به واردات نفت، گاز و سوخت هسته‌ای روسیه تا پایان سال ۲۰۲۷، مطابقت دارد.

از دیدگاه اتحادیه اروپا، آنچه که وجود ندارد در گونه تعهد سیاسی از سوی اوربان برای برآورده کردن این تقاضا است؛ تهدیدی که توسط دولت چک ارائه و اجرا شده است. اتحادیه اروپا هم تلاش می‌کند تا تحریم‌های انرژی را تشدید کند؛ اقدامی که خشم مجارستان و اسلواکی را برانگیخته است. به‌گزارش بی‌بی‌سی، شرکت انرژی مجارستانی MOL، دور از توجه رسانه‌ها، در حال ارتقاء دو پایگاه خود، Szazhalombatta در مجارستان و تاسیسات Slovnaft در براتیسلاوا است تا به‌جای نفت خام ایتال یا گوگرد بالا را که در خطوط لوله روسیه جریان دارد، نفت خام برنت را فراوری کند.

روز جمعه MOL اعلام کرد ۸۰ درصد از نیازهای نفتی خود را می‌تواند از طریق خط لوله آدریا از کرواسی وارد کند کماینکه هزینه‌های لجستیکی و آسیب‌های فنی بیشتری دارد. بنابراین استدلال اوربان که ترامپ را بسیار تحت‌تاثیر قرار داد، مبنی بر اینکه مجارستان به‌عنوان کشوری محصور در خشکی هیچ جایگزینی برای نفت روسیه ندارد، می‌تواند کاملاً درست نباشد. در مجموع، مجارستان و اسلواکی روی هم رفته در دوران حمله تمام‌عیار روسیه به اوکراین از فوریه سال ۲۰۲۲ تا پایان ۲۰۲۴، ۱۲ میلیارد دلار به روسیه پرداخت کرده‌اند.

با این وجود فرصت یک‌ساله‌ای که ایالات متحده اعطا کرده برای خانوارهای مجارستانی در این زمستان ارزشمند است. اوربان به خبرنگار حامی خود که به همراه او به واشنگتن سفر کرده گفت که در غیر این صورت، قبوض آب و برق «می‌توانست در ماه دسامبر تا سه‌برابر افزایش یابد».

حفظ سقف این هزینه‌ها به کمک ابزارهای مختلف از سال ۲۰۱۲ یکی از ارکان‌های اصلی محبوبیت اوربان در مجارستان بوده است. با معافیت ایالات متحده، مجارستان همچنین می‌تواند به خرید گاز روسیه از طریق خط لوله ترک‌استریم که از منطقه بالکان می‌گذرد، ادامه دهد و با استفاده از یک حفره قانونی در بلغارستان، هزینه آن را با ارز خارجی بپردازد (که در ماه اوت فقط ۱۸۵ میلیون دلار بوده است). به گزارش بلومبرگ، اوربان موافقت کرده گاز طبیعی مایع یا ال‌ان‌جی به‌ارزش ۶۰۰ میلیون دلار را از آمریکا خریداری کند.

بخش دیگر توافقی واشنگتن مربوط به تجهیزات هسته‌ای است. مجارستان موافقت کرده تا به موازات میله‌های سوخت هسته‌ای که از روس‌اتم روسیه و فراماتوم فرانسه خریداری می‌کند از ایالات متحده نیز برای نیروگاه هسته‌ای «پاکس ۱» (به هزینه ۱۱۴ میلیون دلار) خریداری کند. برنامه روسیه برای سرمایه‌گذاری و ساخت توسعه هسته‌ای موسوم به «پاکس ۲»، مدت‌هاست که به دلیل مسائل فنی و صدور مجوز به‌تعمیق افتاده است. توافقی ایالات متحده آمریکا برای لغو تمام تحریم‌های هسته‌ای مجارستان می‌تواند به ازسرگیری این پروژه کمک کند اما مشکلات اساسی همچنان باقی می‌ماند. مجارستان همچنین توافقی کرده تا برای تمدید ذخایر کوتاه‌مدت سوخت هسته‌ای

جریان‌شناسی

مصرف شده در پاکس بین ۱۰۰ تا ۲۰۰ میلیون دلار فناوری آمریکا را خریداری کند. شاید بزرگترین بخش این توافق تعهد مجارستان به خرید ۱۰ راکتور هسته‌ای کوچک مدولار (نسل جدید نیروگاه‌های هسته‌ای) بین ۱۰ تا ۲۰ میلیارد دلار است. مجارستان برای تامین انرژی نیروگاه‌های عظیم باتری‌سازی چینی که در سراسر کشور در حال ساخت هستند، به برق نیاز دارد. برای ساخت نیروگاه‌های هسته‌ای کوچک‌تر تاخیر کمتری وجود دارد و صدور مجوز برای آنها آسان‌تر است. در نهایت، یک توافق مبادله ارز، مشابه توافقی اخیر آمریکا و آرژانتین برای تقویت پزو، که تحت آن بانک‌های مرکزی آمریکا و مجارستان می‌توانند ارز خود را مبادله کنند، در حال بررسی است.

این بدان معنی است که در بحران مالی آینده در مجارستان، بانک مرکزی آمریکا می‌تواند به بودایست دلار تزریق کند و در نتیجه امنیت مالی در مجارستان افزایش می‌یابد.

در نتیجه مجارستان توافقی برای خرید گاز، انرژی هسته‌ای و سامانه‌های تسلیحاتی نامشخص از آمریکا را در ازای تعلیق موقتی تحریم‌های آمریکا بر نفت و گاز روسیه منعقد کرد اما نتوانست سیستم معافیت از ویزای آمریکا که در سال ۲۰۲۲ لغو شد، دوباره برقرار کند؛ امری که به تجارت متقابل آسیب می‌رساند. از سوی دیگر به عنوان بخشی از تلاش‌ها برای پایان دادن به جنگ روسیه و اوکراین، تاریخ جدیدی برای اجلاس احتمالی ترامپ و پوتین در بوداپست تعیین نشد. منتقدان می‌گویند وابستگی انرژی به روسیه را می‌توان با وابستگی انرژی به آمریکا جایگزین کرد. دولت اوربان استدلال می‌کند که در حال دستیابی به تنوع بیشتر در عرضه است.

فرصت یک‌ساله‌ای که ایالات متحده اعطا کرده برای خانوارهای مجارستانی در این زمستان

ارزشمند است. اوربان به خبرنگار حامی خود که به همراه او به واشنگتن سفر کرده گفت که در غیر این صورت، قبوض آب و برق «می‌توانست در ماه دسامبر تا سه‌برابر افزایش یابد

ستایش‌های متقابل اوربان و ترامپ

«شبکه‌ای ضدجنگ در جهان با دو نقطه کانونی وجود دارد: یکی از جنس قدرت به‌رهبری رئیس‌جمهور آمریکا و یکی از جنس روح که اینجا نزد پدر مقدس پیدا می‌شود. ما قدرت، انگیزه و برکت را از هر دو می‌گیریم.» اینها را ویکتور اوربان، رئیس‌جمهور مجارستان هفته گذشته در دیدار با پاپ لئود واتیکان بیان کرد.

پیش از سفر رئیس‌جمهور مجارستان به آمریکا، اوربان که ترامپ را «رهبری بزرگ» خطاب می‌کرد و مدت‌ها

راست‌گرایان

چرا آمریکا مجارستان را به مدت یک سال از

بود که در محافل حامیان ترامپ موسوم به ماگا مورد ستایش قرار می‌گرفت ناگهان خود را در شرایطی پیدا کرد که درباره موضوعی بااهمیت ویژه با رئیس‌جمهور آمریکا در تضاد قرار داشت. اوربان که متحد نزدیک ترامپ به‌شمار می‌رود در طول سه سال جنگ اوکراین روابط خوب خود با روسیه را حفظ کرده است.

ترامپ روز جمعه در دیدار با اوربان در کاخ سفید گفت که معافیت مجارستان را در نظر می‌گیرد چون «برای (اوربان) خیلی سخت است که نفت و گاز خود را از مناطق دیگری تامین کند.» تصمیم ترامپ پیروزی بزرگی را برای اوربان رقم زد. اوربان پیشتر گفته بود که تحریم‌ها اقتصاد کشورش را از بین می‌برد. ترامپ در بخش عمومی این دیدار خود را همدرد با اوربان نشان داد و گفت که موقعیت مجارستان به‌عنوان یک کشور محصور در خشکی به‌گونه‌ای است که این کشور را به نفت و گاز روسیه وابسته می‌کند.

به‌عنوان بخشی از این توافق مجارستان موافقت کرده تا چندصد میلیون دلار از گاز طبیعی آمریکا را بخرد اما این توافق احتمالاً در بسیاری از پایتخت‌های کشورهای اروپایی که بیشتر آنها مخالف جایگاه دوستانه مجارستان مقابل مسکو بوده‌اند، جلوه خوبی نخواهد داشت. اوربان مدت‌هاست که متحد بسیار نزدیک شخصی و سیاسی رئیس‌جمهور آمریکا به‌شمار می‌رود. او پژوکی از اظهارات راست‌گرایانه و پوپولیستی دونالد ترامپ درباره مهاجرت و مسائل اجتماعی است. به‌نظر می‌رسد وفاداری اوربان به ترامپ باعث شده تا رئیس‌جمهور مجارستان در دورانی که قرار است در بهار امسال در انتخاباتی دشوار شرکت کند، توجه ویژه‌ای را به خود جلب کند.

ترامپ اضافه می‌کند درحالی‌که مجارستان با چالش‌های لجستیکی منحصر به‌فرد از جمله عدم دسترسی به دریا که بتواند از آن برای اکتشاف نفت استفاده کند، روبه‌رو است، از سوی دیگر کشورهای اروپایی که به گفته او به خرید کالاهای اساسی روسی به‌رغم آنکه در خشکی محصور نبودند، ادامه دادند، به‌شدت برآشفته شده است.

اوربان مدت‌هاست که مقابل تلاش‌های اتحادیه اروپا مبنی بر تحت‌فشار قرار دادن مسکو بر سر اوکراین مقاومت کرده و از روابط خود با روسیه در

